ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
JEAN MISCHO
της 30ής Απριλίου 2002 [1]

1. Η οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά [2] (στο εξής: οδηγία), έχει ως αντικείμενο τη θέσπιση, ως προς τα βιοκτόνα, κανόνων προστασίας του περιβάλλοντος και ασφάλειας που να εγγυώνται ότι η διάθεση των προϊόντων αυτών στην αγορά δεν βλάπτει την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

2. Από το άρθρο 34 της οδηγίας προκύπτει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία εντός είκοσι τεσσάρων μηνών από την έναρξη της ισχύος της και ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3. Το άρθρο 35 της οδηγίας ορίζει ότι αυτή αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Εφόσον η δημοσίευση αυτή έγινε στις 24 Απριλίου 1998, η οδηγία ετέθη σε ισχύ στις 14 Μαΐου 1998.

4. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη υποχρεούνταν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία στις 14 Μαΐου 2000 το αργότερο.

5. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε καμμία πληροφορία από την οποία να μπορεί να συναγάγει ότι η Ιρλανδία είχε θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα, άσκησε την προσφυγή λόγω παραβάσεως που αποτελεί αντικείμενο των παρουσών προτάσεων.

6. Η προσφεύγουσα ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει πριν από τις 14 Μαΐου 2000 τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — ΕΕ 1998, L 123, σ. 1.

την οδηγία ή τουλάχιστον να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

7. Οι ιρλανδικές αρχές θεωρούν ότι μετέφεραν πλήρως την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο με κανονιστική πράξη τιτλοφορούμενη «The European Community (Authorisation, Placing on the Market, Use and Control of Biocidal products) 2001» και εκδοθείσα στις 18 Δεκεμβρίου 2001. Ζητούν, συνεπώς, από το Δικαστήριο να αναστείλει την κινηθείσα διαδικασία επί τρίμηνο από την ημερομηνία του υπομνήματος αντικρούσεως, ώστε να μπορέσει, εντός της προθεσμίας αυτής, η Επιτροπή να εξετάσει τα θεσπισθέντα από την Ιρλανδία μέτρα και, αν το κρίνει σκόπιμο, να παραιτηθεί από την προσφυγή.

8. Επιβάλλεται, όμως, η παρατήρηση ότι, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως εκτιμάται κατά τον χρόνο λήξεως της προθεσμίας την οποία τάσσει η αιτιολογημένη γνώμη [3]. Εν προκειμένω, η αιτιολογημένη γνώμη απευθύνθηκε στην Ιρλανδία στις 31 Ιανουαρίου 2001 και όριζε προθεσμία δύο μηνών.

9. Η καθής δεν αμφισβητεί ότι κανένα μέτρο συμμορφώσεως δεν είχε λάβει πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής. Παραδέχεται, πράγματι, ότι το πρώτο μέτρο που έλαβε, ήτοι ο ορισμός του Υπουργείου Γεωργίας, Επισιτισμού και Αναπτύξεως της υπαίθρου ως αρμόδιας αρχής για την Ιρλανδία, σύμφωνα με το άρθρο 26 της οδηγίας, μεσολάβησε μόλις στις 11 Ιουλίου 2001, η δε κανονιστική ρύθμιση με την οποία μεταφέρθηκε η οδηγία στο εθνικό δίκαιο εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2001.

10. Επομένως, η παράβαση την οποία καταμαρτυρεί η Επιτροπή, η οποία — παρά το αίτημα της καθής περί αναστολής της διαδικασίας — δεν παραιτείται της προσφυγής, στοιχειοθετείται. Πρέπει, επομένως, να γίνουν δεκτά τα αιτήματά της.

3 — Βλ., π.χ., απόφαση της 21ης Ιουνίου 2001, C-119/00, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου (Συλλογή 2001, σ. I-4795).

Πρόταση

11. Για τους προεκτεθέντες λόγους, προτείνω στο Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της τασσομένης προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, ή τουλάχιστον να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.